

ข้อบังคับของอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการตรวจค้นและอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖
มาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสี่
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ได้กำหนดให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เกี่ยวกับการตรวจค้น และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการค้น ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน และสอบถามบุคคล รวมถึงการตรวจสอบพยานเอกสารและวัตถุพยานใด ๆ สำหรับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการสมควรออกข้อบังคับฉบับนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อัยการสูงสุด จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของอัยการสูงสุดว่าด้วยการตรวจค้นและอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสี่ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

การตรวจค้นเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด

ข้อ ๔ การค้นในที่รโหฐานนั้น จะต้องมีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล เว้นแต่มีเหตุให้ค้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายหรือคำสั่งของศาล

ข้อ ๕ การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่อื่นใดเพื่อตรวจค้นตามวรรคหนึ่ง (๑) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ต้องมีเหตุดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือใช้เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิด หรือ มีบุคคล วัตถุ และสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ซุกซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือ สถานที่ดังกล่าว และ

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากปล่อยให้นิ่งช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สิน หรือ พยานหลักฐานดังกล่าวอาจถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

ข้อ ๖ ในการดำเนินการตรวจค้นตามข้อ ๕ ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนการเข้าค้นให้แสดงความบริสุทธิ์และให้แสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย เอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้น และ เหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือตามแบบที่อธิการสูงสุดกำหนดและส่งมอบสำเนาเอกสาร และหนังสือดังกล่าวไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้นนั้น

(๒) กรณีไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงาน สอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน ในกรณีดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าวทันที ที่สามารถกระทำได้

(๓) หากเป็นการค้นในเวลากลางคืน จะต้องมีข้าราชการอัยการชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการพลเรือน ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นหัวหน้า ในการดำเนินการ

ข้อ ๗ ก่อนดำเนินการตรวจค้นตามข้อ ๖ ให้จัดทำบันทึกเหตุอันควรเชื่อ ตามข้อ ๕ แล้ว ให้รีบดำเนินการขออนุมัติผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๘ การตรวจค้น ให้ดำเนินการด้วยความรอบคอบเพื่อประสิทธิภาพในการสืบสวนและสอบสวน การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๙ เมื่อดำเนินการตรวจค้นตามข้อ ๖ แล้ว ให้ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งสำเนาบันทึก เหตุอันควรเชื่อ และสำเนาบันทึกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดต่อศาลจังหวัดที่มีอำนาจ เหนือท้องที่ที่ทำการค้น หรือศาลอาญาในเขตกรุงเทพมหานครภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุด การตรวจค้น เพื่อเป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ให้ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าคั้นรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา เหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น และให้นำรายงานดังกล่าวรวมเข้าไว้ในสำนวนการสืบสวน หรือสอบสวน แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

การกำหนดตำแหน่งและอำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๑ การปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ ให้พนักงานสอบสวน มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะมีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและต้องเป็นข้าราชการฝ่ายอัยการตั้งแต่ระดับปฏิบัติการหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับปฏิบัติการหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจหรือข้าราชการทหารตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตร และในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง (๑) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวรวมกันปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่สองคนขึ้นไป

ข้อ ๑๒ ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๗

ให้ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขออนุมัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด